

Títol del treball:

Test de disfàgia: Instrument per a la millora de l'estat nutricional?

Nom i cognoms del ponent:

Adreça correu electrònic ponent:

Telèfon de contacte

Autors

Nom i cognoms	Categoria professional	Institució / Lloc de treball
1.		
2.		
3.		
4.		
5.		
6.		

Resum de la recerca:

Ha de tenir els següents apartats: introducció, objectius, metodologia, resultats i conclusions.

Extensió màxima 650 paraules.

INTRODUCCIÓ

La disfàgia té una alta prevalença en les persones grans institucionalitzades i és causa d'importants complicacions clíniques, per aquest motiu s'han d'establir protocols d'actuació i avaluar l'efectivitat d'aquestes intervencions.

OBJECTIUS

Objectiu principal:

Determinar l'efectivitat de la intervenció en l'estat nutricional de les persones valorades.

Objectiu secundari:

Determinar els factors de risc (sexe, edat, IMC, diagnòstic principal) i/o factors associats a desnutrició (UPP, infeccions no respiratòries, broncoaspiracions), en el moment basal de la valoració i als dos mesos de la intervenció.

METODOLOGIA

Es tracta d'un estudi quasi-experimental pre-post durant un període d'un any (febrer de 2014 fins al març de 2015). Durant aquest període es van incloure prospectivament tots els pacients a mesura que ingressaven en el Centre Sòciosanitari de l'Ametlla del Vallès i aquells ingressats en els que es sospitava de simptomatologia de disfàgia durant el període d'estudi.

A tots els pacients se'ls realitzava el test de disfàgia. La intervenció consistia en adaptar la dieta de forma individualitzada mitjançant un protocol:

- Es van definir els criteris d'inclusió.
- Per realitzar el test de disfàgia es va adaptar el mètode d'exploració clínica Volum-Viscositat (MECV-V).
- Es va crear un registre amb els tests i les dades recollides.

Un cop adaptada la dieta segons grau de disfàgia, ens vam plantejar si aquesta intervenció suposava una millora en l'estat nutricional dels pacients avaluats.

Amb el registre de les dades recollides vam incorporar un control analític amb mesura de paràmetres nutricionals en el moment de la valoració inicial i als dos mesos es repetia el test de disfàgia i l'analítica.

Les variables estudiades eren: dades sociodemogràfiques (sexe, edat), diagnòstic principal, paràmetres nutricionals (IMC), paràmetres analítics (albúmina, prealbúmina, triglicèrids), textura de líquids i complicacions relacionades amb la disfàgia (broncoaspiracions, infeccions no respiratòries i aparició d'UPP).

Vam considerar desnutrició segons la presència de:

Valors d'IMC inferiors a 22 en persones geriàtriques i inferiors a 20 en persones adultes no geriàtriques, i/o valors d'albúmina inferiors a 3'5 g/dl.

L'explotació de dades es va realitzar mitjançant l'instrument estadístic SPSS 20. Es va fer estudi comparatiu pre-post intervenció de les variables resultat: desnutrició, IMC, UPP, infeccions no respiratòries i broncoaspiracions mitjançant tests no paramètrics (test de McNemar per la comparació de variables qualitatives i Wilcoxon per variables quantitatives).

Per determinar la possible associació de la variable resultat principal (desnutrició) amb les variables de risc (sexe, edat, diagnòstic principal) i les variables pronòstic (UPP, infecció no respiratòria, broncoaspiració) es van utilitzar els tests d'U de Mann-Whitney i l'exacte de Fisher.

RESULTATS

Es van incloure un total de 28 pacients durant el període d'estudi. La mitjana d'edat era de 78'79 +/- 14'56 anys amb una mediana de 82 anys (Rang interquartil 25-75%= 79'25; 85), amb un predomini de dones en un 60'7%.

La textura a l'ingrés era majoritàriament néctar (71'4%) i als dos mesos va augmentar la proporció de líquids clars, fraccionats i pudding.

Després de la intervenció es va observar una millora de l'IMC estadísticament significativa ($P=0'011$).

No es va demostrar millora significativa en els paràmetres analítics, però en la prealbúmina es va observar una diferència que s'acostava a la significació estadística (prealbúmina pre 17'67 +/- 6'87mg/dl i post 19'07 +/- 7'16mg/dl; $P=0'084$).

No es va observar associació entre la desnutrició i les variables pronòstic, excepte una certa tendència a la millora en l'aparició d'UPP (mitjana pre 0'64 i post 0'46; $P=0'059$). Amb les variables de risc existia una relació significativa entre el sexe femení i la millora en la desnutrició als dos mesos (23'6% millora dones vs 0% millora homes; $P=0'023$).

CONCLUSIONS

L'adaptació de la dieta en aquests pacients es va relacionar amb una millora de la desnutrició calòrica i una tendència a disminuir l'aparició d'UPP.

La intervenció per revertir la desnutrició ha estat més efectiva en les dones.

La mida escassa de la mostra ha suposat una limitació en la potència de l'estudi per extreure'n més conclusions, però aquests resultats són prou importants per reforçar aquestes intervencions.
